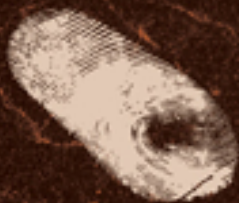

RIKOSREPORTAASI POHJOISMAISTA

1990-LUKU

1990

 SAGA
EGAMONT

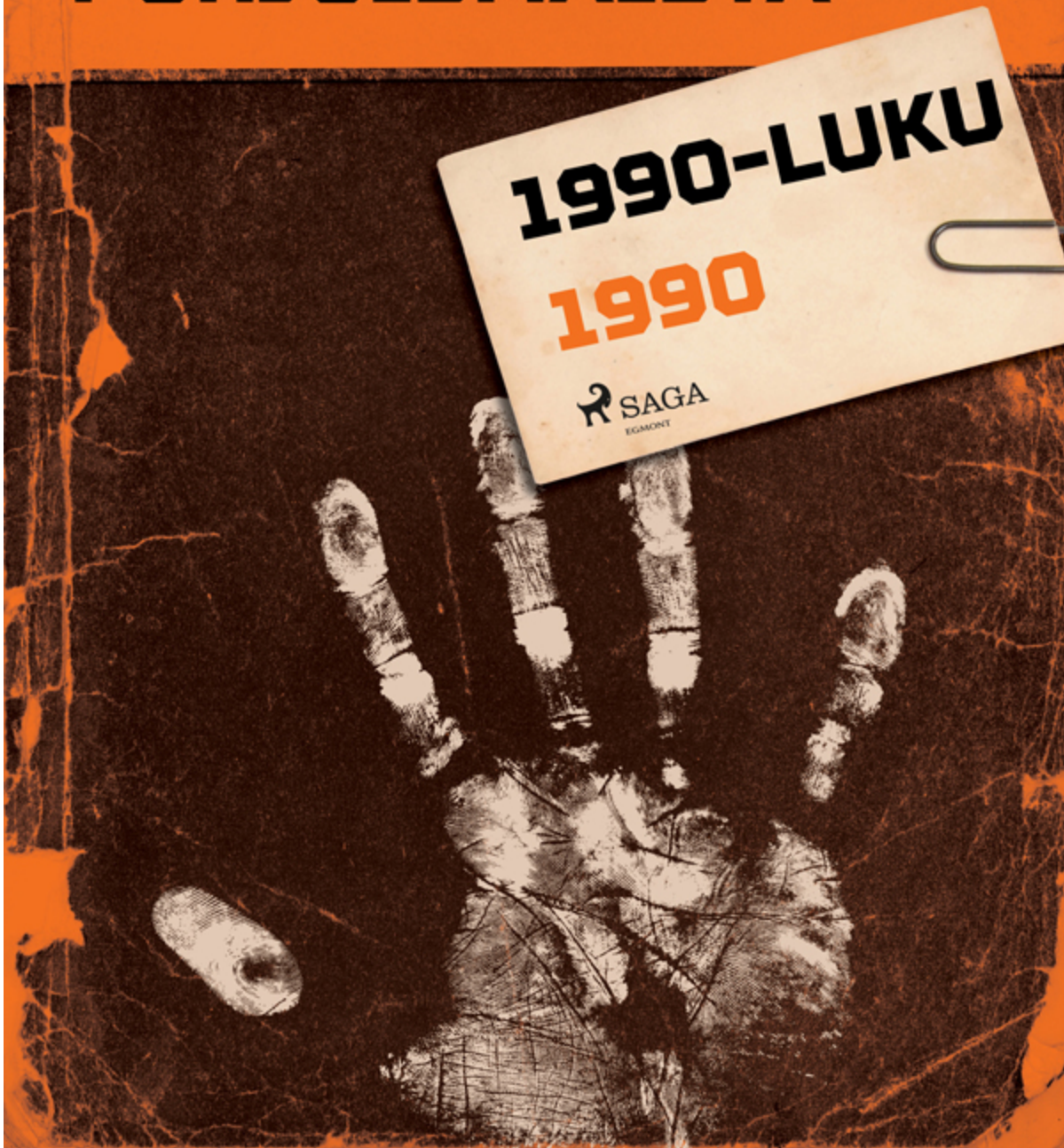

RIKOSREPORTAASI POHJOISMAISTA

1990-LUKU

1990

 SAGA
EGMONT

Eri tekijöitä

RIKOSREPORTAASI
POHJOISMAISTA 1990

SAGA EGMONT

Rikosreportaasi Pohjoismaista 1990

Copyright © 1990, 2018 Eri tekijöitä ja SAGA Egmont

All rights reserved

ISBN: 9788711972359

1. e-kirjapainos, 2018

Koko: EPUB 2.0

Tämä on tekijänoikeuslain suojaama kirja. Kopiointilupa muuhun kuin henkilökohtaiseen käyttöön on tehtävä sekä SAGA Egmont että kirjailijan kanssa.

SAGA Egmont www.saga-books.com - a part of Egmont, www.egmont.com

RIKOSTAPAUKSIA · TANSKA

Ainutlaatuinen murha-arvoitus

Huhtikuussa 1985 murhattiin eräs 54-vuotias mies eräässä dragöriläisessä huoneistossa. Eräs 18-vuotias nuorukainen pidätettiin ja vangittiin syylliseksi epäiltynä tekoon. Hän tunnusti suorittaneensa murhan yksinään.

Erilaiset seikat viittasivat kuitenkin siihen, että huoneistossa oli ollut kaksi tekijää, ja joitakin päiviä vangitsemisen jälkeen nuorukainen myönsi, että eräs 24-vuotias nainen oli osallistunut murhaan.

Nainen pidätettiin ja vietiin oikeuteen vangitsemista varten, mutta hän kiisti syyllisyytensä. Sen vuoksi nainen vapautettiin alioikeudessa. Syyttäjä valitti päätöksestä maoikeuteen, joka kuitenkin vahvisti alioikeuden päätöksen.

Nelisen viikkoa myöhemmin nainen pidätettiin uudelleen ja hänet vietiin perustuslakikuulusteluun, mutta jälleen hänet vapautettiin. Jutusta valitettiin toisen kerran maoikeuteen, joka uudelleen vahvisti alioikeuden päätöksen.

Syyte naista vastaan nostettiin kuitenkin ja Östre Landsretissä juryoikeudenkäynnissä sekä 18-vuotias nuorukainen että 24-vuotias nainen katsottiin syylliseksi

murhaan ja molemmat tuomittiin kahdeksitoista vuodeksi vankeuteen.

Sairaseläkeläinen

54-vuotias sairaseläkeläinen Niels Jensen asui yksinään kahden huoneen huoneistossa Dragörissä Amagerilla, noin 12 kilometrin päässä Kööpenhaminan keskustasta.

Niels Jensen oli monta kertaa ollut sairaalassa ja leikattu useita kertoja sydänsairauksien vuoksi. Hänellä oli kuitenkin alituiseen kovia kipuja ja sai sen vuoksi lääkäriltään kipuja lievittäviä pillereitä ja muita lääkkeitä hyvin suuria määriä.

Niels Jensenillä ei juuri ollut perhettä ja hän tapasi ylen harvoin sukulaisiaan. Enemmän hän oli yhteydessä erääseen naiseen, entiseen koulutoveriin, joka tuli hänen luokseen säännöllisesti siivoamaan ja käymään kaupassa. Niels Jensen pelkäsi yksinoloa asunnossaan ja siksi hän kutsui usein tilapäisiä tuttaviamukanaan asuntoonsa. Niels Jensenin asunnosta tuli jonkinlainen eräiden kaupungin nuorten kokoontumispaikka. He tulivat juomaan olutta ja alkoholia sairaseläkeläisen asuntoon. Jotkut heistä käyttivät myös huumeita ja kun heillä ei itsellään ollut mitään, he joko saivat taikka varastivat Nielsiltä pillereitä.

Murha paljastuu

Sunnuntaina, huhtikuun 21. päivänä aamupäivällä muuan tuttava soitti Niels Jensenille, mutta puhelin tuuttasi koko ajan varattua. Tämä tuttava yritti soittaa useita kertoja aamupäivän kuluessa, mutta joka kerran puhelin oli varattu. Mies tuli levottomaksi ja soitti siksi Jensenin entiselle koulutoverille. Hänkin oli yrittänyt saada yhteyden Jenseniin puhelimitse aamupäivällä, mutta hänkään ei ollut

onnistunut. He sopivat, että otettaisiin yhteys Jensenin veljeen. Velikin koetti soittaa, mutta hänellekin kävi samoin, puhelin oli varattu.

Niels Jensenin veli ajoi sitten Dragöriin ja soitti ja koputti veljensä asunnon ovelle. Kukaan ei tullut avaamaan. Hän kurkisti sisälle kirjelaatikosta, mutta ei pystynyt näkemään mitään epätavallista. Ovi oli ulkoapäin avattavissa vain avaimella, eikä veljellä sellaista ollut. Hän soitti Tårnbyn poliisille, joka saapui paikalle. Lukkosepän avulla poliisi pääsi sisälle asuntoon, joka käsitti kaksi huonetta, keittiön, eteisen ja toiletin.

Makuuhuoneesta löydettiin Niels Jensen makaamasta kuolleen vuoteessaan. Hän oli alasti ja lojui poikittain vuoteella. Hänen päänsä ja kasvonsa olivat veressä, verta oli myös seinällä kuolleen pään takana. Vuoteen taakse seinään oli jäänyt verinen kengänjälki. Se saattoi viitata siihen, että tekijä oli potkaissut Jensenia päähän ja että jalka oli sen jälkeen osunut seinään. Jensenia oli myös isketty rintaan kahdesti, ilmeisesti puukolla. Uhrilla oli vammoja myös vasemmassa sääressä, todennäköisesti myös puukon aiheuttamia, vasemmassa kädessään hänellä oli suojautumisvammoja.

Kuolleen alla ja ympärillä sekä vuoteessa että lattialla oli rikottujen olutpullojen sirpaleita. Kahdessa pullonkaulassa oli sormenjäljet "nurinpäin", ts. joku oli käyttänyt pulloja lyömäaseina.

Olohuoneesta nojatuolista löytyi keittiöveitsi, jonka päällä oli verinen räsy. Puhelin oli epäkunnossa, luuri oli revitty irti ja poistettu. Yhdellä tuolilla oli kuolleen kylpytakki ja taskussa hänen lompakkonsa. Se oli tyhjä, mutta lattialta olohuoneesta löytyi joitakin kolikoita.

Mikään ei viitannut välittömästi siihen, että olohuoneessa olisi kamppailtu.

Tekijä tunnustetaan

Paikalle kutsutut sormenjälkiasiantuntijat löysivät, paitsi rikotuista olutpulloista, useita sormenjälkiä makuuhuoneesta. Varsinkin useita jälkiä löytyi vaatekomeron ovesta. Jäljet eivät olleet Niels Jensenin, vaan ne oli jättänyt sama henkilö, joka oli käyttänyt olutpulloja aseena. Sormenjälkiasiantuntijat pääsivät melko pian selville siitä, että jäljet olivat 18-vuotiaan "Kent Hansenin", joka tunnettiin aikaisempien rikostensa vuoksi. Kent Hansen oli asunut Dragörissä ja siellä hänet tunnettiin hyvin, hän oli muuten eräs niistä nuorista, joiden tapana oli käydä Niels Jensenin asunnossa. Kent Hansenia etsittiin Kööpenhaminassa ja maanantaina, huhtikuun 22. päivänä hänet saatiin kiinni.

Ensimmäinen tunnustus

Välittömästi ensimmäisessä kuulustelussa Kent Hansen tunnusti syyllistyneensä Niels Jensenin murhaan perjantaina, huhtikuun 19. päivänä. Nuorukainen selitti tehneensä teon yksinään.

Murhan taustasta Hansen kertoi seuraavaa: Hän oli ollut eräessä ravintolassa Kööpenhaminassa ja soittanut sieltä Niels Jensenille ja kysynyt, saisiko hän lainaksi 200 kruunua. Kent oli aikaisemminkin lainannut Jenseniltä ja oli hänelle ennestään velkaa. Jensen oli suostunut lainaamaan.

Nuorukainen kertoi edelleen, että hän oli lähtenyt Nyhavnista bussilla Dragöriin ja mennyt Niels Jensenin luo, joka oli asunnossa yksinään.

Kent väitti poliisille tosin kuulleensa, että Niels Jensen oli homoseksualisti, mutta aikaisemmin sairaseläkeläinen ei ollut lähennellyt häntä.

Uhkaus puukolla

Kentin ollessa Niels Jensenin olohuoneessa tämä oli jossakin vaiheessa tullut sinne alastomana taikka melkein alastomana puukko kädessään. Kent oli hyökännyt Jenseniä kohti ja tarttunut sen käden ranteeseen, missä puukko oli. Jensen oli nyt hurjistunut ja Kent oli raahannut hänet makuuhuoneeseen ja lyönyt siellä Jenseniä päähän kahdella olutpullolla ja sitä paitsi potkinut häntä päähän. Kun Kent ymmärsi sairaseläkeläisen loukkaantuneen niin vakavasti, että hän ei jäisi henkiin, hän oli iskenyt häntä rintaan puukolla lyhentääkseen sillä tavalla hänen kärsimyksiään.

Kent Hansen vietiin oikeuteen, missä hän toisti rikospoliisille antamansa selityksen. Hänet vangittiin neljäksi viikoksi.

Uusi tunnustus

Rikospoliisi kuulusteli Kent Hansenia jälleen huhtikuun 26. päivänä. Nyt hän muutti kertomustaan ja väitti, ettei hän ollut ollut yksinään Niels Jensenin luona, 24-vuotias "Bente Nielsen" oli ollut hänen seurassaan.

Kent selitti tällä kerralla, että tarkoitettuna päivänä, perjantaina, huhtikuun 19. päivänä, hän oli istunut eräässä ravintolassa Nyhavnissa yhdessä isänsä, isän ystävättären ja tämän 24-vuotiaan tyttären, Bente Nielsenin kanssa. Jossakin vaiheessa isän piti lähteä vakuutuslaitokseen, mistä hänen piti saada korvausrahoja. Isä ei kuitenkaan ollut saanut rahaa. Koska Kentillä ja muilla ei ollut rahaa jäljellä, Kent soitti Niels Jensenille Dragöriin ja kysyi,

suostuisiko tämä lainaamaan hänelle hiukan rahaa. Niels Jensen suostui lainaamaan 200 kruunua ja sen vuoksi hän oli ottanut Nyhavnista taksin Dragöriin yhdessä Bente Nielsenin kanssa.

Kent nousi taksista ja meni Jensenin asuntoon Bente Nielsenin jäädessä autoon. Hieman myöhemmin Bente Nielsenkin oli tullut sinne. Hän oli selittänyt löytäneensä asuntoon kysymällä talossa "Hintti Nielsiä", hänhän ei ollut tiennyt, missä Jensen asui. Kent selitti edelleen, että kaikki kolme olivat saaneet koko lailla juotavaa, sekä olutta että snapsia. Bente ja Kent olivat myös saaneet Nielsiltä joitakin pillereitä, stesolidia ja ehkä ketogania.

Mustasukkainen

Kent selitti tullessaan uniseksi ja voineensa hieman pahoin juotuaan useita päiviä, ja siksi hän oli hetkisen kuluttua mennyt makuuhuoneeseen ja paneutunut Nielsin vuoteeseen Bente ja Nielsin jäädessä olohuoneeseen.

Kent ei kuitenkaan ollut pystynyt nukahtamaan, jonka vuoksi hän oli ehkä neljännestuntia myöhemmin noussut ylös ja palannut olohuoneeseen. Hän näki nyt Bente ja Nielsin sukupuoliyhteydessä sohvalla. Kent selitti tullessaan mustasukkaiseksi, jonka vuoksi hän oli tarttunut Niels Jenseniin ja laahannut hänet makuuhuoneeseen. Hän oli heittänyt Nielsin vuoteelle ja potkinut häntä kasvoihin ja lyönyt häntä päähän parilla tyhjällä olutpullolla. Kent hakkasi Nielsin niin pahoin, että Kent arveli hänen tuskin jäävän henkiin. Sen vuoksi Kent oli hakenut keittiöstä veitsen ja iskenyt eläkeläistä rintaan.

Sitten Kent ja Bente olivat tyhjentäneet Nielsin lompakon rahoista ja varastaneet joitakin pillereitä, savukkeita, viina ja pakastetun kananpojan. Sen lisäksi he olivat vieneet

mukanaan joitakin esineitä, esimerkiksi ne snapsilasit, joista Kent ja Bente olivat juoneet. Kent heitti ne Nielsin asunnon lähellä olevaan kanaaliin Benteen piilottaessa veitsen Jensenin asunnon lähellä olevan bussipysäkin luona olevaan pensaikkoon. Veitsi löydettiin myöhemmin ilmoitetusta paikasta.

Tämän jälkeen Kent ja Bente olivat ajaneet bussilla Dragöristä Kööpenhaminaan päin.

Tapasivat tuttuja

Bussipysäkillä Kent ja Bente olivat törmänneet erääseen Kentin tuntemaan tyttöön. He olivat jutelleet tytön kanssa ennen nousemistaan Kööpenhaminan bussiin.

Ajettuaan jonkin matkaa he olivat päättäneet nousta pois, koska heidän mielestään Kent oli saanut vaatteisiinsa aivan liian paljon verta. He ajoivat sitten taksilla Benteen äidin asunnolle, missä he tapasivat Benteen äidin ja Kentin isän. Nuoret kertoivat vanhemmilleen, että he olivat joutuneet Niels Jensenin kanssa tappeluun Dragörissä, ja myöhemmin samana päivänä Kent kertoi isälleen tappaneensa "vanhuksen".

Yhdessä vanhempiansa kanssa Kent ja Bente olivat sitten syöneet sen kananpojan ja juoneet ne viinat, jotka he olivat ottaneet mukaansa Nielsin asunnosta.

Varmat todisteet Kentiä vastaan

Tekninen osasto oli varmistanut verisen kengänjäljen, joka oli jäänyt makuuhuoneen seinään kuolleen pään yläpuolelle.

Kun Kent Hansen oli otettu kiinni tekninen osasto sai Kentin vaatteet ja kengät tutkittavakseen ja niin voitiin varmuudella todeta, että jälki oli Hansenin kengän jälki.

Keskustuntomerkkitoimisto löysi myös Kent Hansenin ja Niels Jensenin sormenjälkien lisäksi muidenkin sellaisten nuorten sormenjälkiä, jotka olivat käyneet Jensenin asunnossa laillisesti. Sitä vastoin Bente Nielsenin sormenjälkiä ei löydetty.

Hyviä todistajia

Rikospoliisi löysi kaksi nuorta Dragörissä asuvaa tyttöä, jotka tunsivat Kent Hansenin. Heidän piti tuona perjantai-iltana käydä Klampenborgissa ”Dyreshavsbakkenin” huvipaikassa Kööpenhaminan pohjoispuolella. He olivat lähteneet toisen tytön asunnosta ja menneet murhatun asunnon lähellä olevalle bussipysäkille. He olivat tavanneet siellä Kent Hansenin erään heille tuntemattoman tytön seurassa. He antoivat tytön tuntomerkit ja myöhemmin he löysivät hänen kuvansa rikospoliisin kuvakokoelmasta. Tyttö oli Bente Nielsen.

Kent ja tyttö olivat seisseet odottamassa bussia. Sekä Kent että tyttö olivat olleet humalassa. Kummallakin oli muovikassi, jossa oli muun muassa pulloja.

Kaikki neljä matkustivat bussilla Kööpenhaminaan päin. Jonkin ajan kuluttua todistajat nousivat pois bussista, koska heidän piti jatkaa matkaa toisella bussilla. Kent ja tyttö jatkoivat kuitenkin matkaansa Kööpenhaminaan päin.

Muuan kolmas tyttö, joka hänkin tunsi Kentin ja asui Dragörissä oli nähnyt Kentin ja tytön bussissa matkalla Kööpenhaminaan päin. Todistaja oli noussut bussiin myöhemmin. Hän oli pannut merkille Kentin, koska hän oli puhunut hyvin kovaa. Kent ja tyttö olivat pian nousseet bussista, koska Kent oli selittänyt nähneensä taksin ja ajavansa mieluummin sillä. Kent ja tyttö olivat sitten

nousseet pois bussista. Todistaja oli pannut merkille, että tytöllä oli muovikassi.

Todistaja pystyi antamaan tytön tuntomerkit ja myöhemmin hän näytti tämän kuvan rikospoliisin kuvaarkistosta. Tyttö oli Bente Nielsen.

Kent Hansenin toinen tunnustus, jossa hän selitti olleensa Bente Nielsenin kanssa Dragörissä vahvistui näin todistajien lausuntojen perusteella. Bente Nielsen oli joka tapauksessa ollut mukana Dragörissä, jonne hänellä muuten ei ollut mitään yhteyksiä.

Etsitään ja pidätetään

Bente Nielsenä alettiin nyt etsiä, osin asunnostaan, osin Kööpenhaminan eri ravintoloista, joissa hän usein oleili, mutta vasta toukokuun 1. päivänä hänet saatiin kiinni.

Rikospoliisi kuulusteli häntä, mutta hän kiisti suorittaneensa taikka osallistuneensa Niels Jensenin murhaan. Bente selitti olleensa Nyhavnissa yhdessä äitinsä, Kentin ja tämän isän kanssa. Jossakin tilanteessa Kentin piti lainata rahaa joltakin tuttavaltaan Dragörissä ja Bente päätti lähteä mukaan. He ottivat taksin ja Dragöriin päästyään Kent oli poistunut autosta erään talon luona. Hän hakisi rahat taksin maksamiseen ja Bente jäi istumaan taksiin.

Kent ei kuitenkaan tullut takaisin, joten Bente jäi taksiautoilijalle matkan velkaa. Hän ei tiennyt, missä Niels Jensen asui, mutta soittamalla joidenkin talossa asuvien ovikelloa hänen onnistui löytää asunto.

Hurjistui

Bente väitti oleskelleensa olohuoneessa yhdessä Kentin ja Nielsin kanssa vain muutaman minuutin, kun Kent yhtäkkiä

hurjistui ilman syytä. Kent oli hakannut ja potkinut Niels Jenseniä ilman, että Bentellä oli ollut mitään mahdollisuutta puuttua asiaan ja pysäyttää häntä.

Benten oli pakko eräässä myöhemmässä kuulustelussa tunnustaa erään kerran pidelleensä tyynyä Jensenin kasvoilla sen jälkeen, kun Jensen oli laahattu makuuhuoneeseen. Hän väitti kuitenkin, ettei hän ollut tehnyt sitä tukehduttaakseen Niels Jensenin taikka estääkseen tätä huutamasta. Päinvastoin hän oli tällä tavalla yrittänyt suojella hänen päätään Kentin iskuilta.

Bente kiisti iskeneensä Niels Jenseniä veitsellä ja väitti, ettei hänellä ollut ollut veistä edes kädessään. Muutoin hän ei tiennyt, oliko Kent käyttänyt veistä.

Bente kiisti heidän anastaneen mitään Niels Jensenin asunnosta. He olivat hänen kertomansa mukaan olleet Jensenin asunnossa vain 10 - 15 minuuttia.

Laajennettu tunnustus

Bente Nielsen vietiin perustuslakikuulusteluun Tårnbyhyn pidätyksen jälkeisenä, eli siis toukokuun 2. päivänä epäiltynä syylliseksi murhaan.

Benten versio oli nyt hieman yksityiskohtaisempi. Hän uudisti poliisitutkintapöytäkirjaan antamansa kertomuksen oleskelusta Nyhavnissa, taksimatkasta Dragöriin, sekä siitä, miten hän löysi Niels Jensenin asunnon. Hän ilmoitti nyt juoneensa sekä olutta että snapsia yhdessä Nielsin ja Kentin kanssa, sekä saaneensa stesolid-pillereitä Niels Jenseniltä.

Jossakin vaiheessa Kent oli sanonut olevansa väsynyt ja mennyt Nielsin makuuhuoneeseen ja tämän vuoteeseen. Bente oli tämän jälkeen ollut sukupuoliyhteydessä Niels Jensenin kanssa olohuoneen sohvalla. Hän arveli olleensa

kahden Jensenin kanssa 5-10 minuuttia, kun Kent palasi olohuoneeseen. Yhtäkkiä tapahtui jotain, jota Bente ei oikein osannut selittää, mutta yhtäkkiä kaikki kolme olivat makuuhuoneessa, missä Kent löi Nielsiä kahdella olutpullolla ja potki häntä päähän.

Yritti suojella uhria

Bente selitti yrittäneensä suojella Jensenia pitelemällä tyynyä hänen kasvojensa edessä, mutta että Kent oli tönäissyt häntä. Yhtäkkiä Kentillä oli veitsi kädessään ja hän oli iskenyt Niels Jensenia ensin toiseen jalkaan ja sitten rintaan. Bente kertoman mukaan Kent oli käyttäytynyt mielipuolen tavoin. Hän sanoi välittömästi tämän jälkeen poistuneensa asunnosta, ja että myös Kent oli poistunut sieltä. Hän oli ollut Jensenin asunnossa noin 45 minuuttia.

Bente selitti edelleen oikeudessa, että Kent oli peseytynyt Jensenin asunnon lähellä olevassa pienessä järvessä. Sitten he olivat ajaneet bussilla pois Dragöristä, mutta vaihtaneet myöhemmin taksiin ja ajaneet hänen äitinsä asunnolle, missä he olivat tavanneet Bentein äidin ja Kentin isän.

Bente kiisti ottaneensa muovikassia ja tavaroita Jensenin asunnosta ja selitti edelleen, että hän oli kertonut äidille ja Kentin isälle, mitä Dragörissä oli tapahtunut.

Kehotettiin lyömään

Myöhemmin Bente selitti, että Kent oli antanut hänelle veitsen käteen ja lyötyään Jensenia päähän olutpulloilla Kent oli sanonut hänelle:

— Lyö häntä!

Bente oli kuitenkin varma siitä, että hän ei ollut lyönyt eläkeläistä jalkaan taikka mihinkään muuallekaan. Hän oli

heittänyt veitsen pois, mutta Kent oli saanut sen jälleen haltuunsa.

Bente ei voinut muistaa, oliko Dragörissä bussipysäkillä ollut kaksi tyttöä, mutta hän muisti Kentin puhuneen joidenkin bussimatkustajien kanssa. Syyttäjä pyysi Bente vangitsemista. Puolustusasianajaja protestoi.

Tuomari tuli siihen johtopäätökseen, että oli syytä olettaa, että Kent oli suorittanut tarkoitetun väkivaltaisen teon mustasukkaisuudesta, mutta että riittäviä syitä ei ollut epäillä, että Bente olisi syyllistynyt murhaan taikka ryöstöön taikka osallistunut niihin. Sitä vastoin oli perusteltua epäillä hänen syyllistyneen varkauteen. Tuomari katsoi kuitenkin, että erityisiä syitä ei ollut olemassa olettaa, että Bente vaikeuttaisi jutun selvittämistä.

Siksi tuomari päätti, että Bente Nielsen päästettäisiin vapaaksi. Bente siis vapautettiin, mutta syyttäjä valitti maaoikeuteen.

Toukokuun 4. päivänä Östre Landsret vahvisti Tårnbyn oikeuden päätöksen, ts. Bente Nielsen jäi vapaalle jalalle.

Tutkinta jatkuu

Rikospoliisi jatkoi tutkimuksiaan ja kuulusteli Kentin isää ja Bente äitiä. He kertoivat Kentin ja Bente palanneen Dragöristä mukanaan muovikassit, joissa oli olutta, pakastettu kananpoika ja litra viinaa. Sen he olivat juoneet. He kertoivat edelleen Bente kertoneen, että Kent oli tappanut "erään häntyriin".

Kentiä kuulusteltiin jälleen kerran. Hän pysyi toisen tunnustuksensa yhteydessä antamassaan kertomuksessa. Hän lisäsi taksin Nyhavnista Dragöriin maksaneen 130-140 kruunua.

Voi tuntua hieman kummalliselta, että Kent ja Bente lähtivät Dragöriin lainatakseen 200 kruunua ja että he käyttivät tästä rahasta 130-140 kruunua sinne päästäkseen. Mitään selitystä tähän ei kuitenkaan saatu.

Kent vietiin jälleen oikeuteen toukokuun 20. päivänä vangitsemisajan pidentämiseksi. Hän muutti jälleen kertomustaan ja väitti nyt, että juuri Bente oli iskenyt veitsellä Niels Jensenia.

Bente pidätetään uudelleen

Kentin viimeisimmän kertomuksen perusteella Bente Nielseniä etsittiin jälleen Kööpenhaminan eri puolilta ja hänet otettiin uudelleen kiinni toukokuun 30. päivänä ja kuulusteltiin jälleen kerran asiasta. Hän kiisti edelleenkin osallistuneensa Niels Jensenin murhaan.

Hän toisti aikaisemman kertomuksensa. Hän lisäsi kuitenkin tällä kerralla muun muassa, että taksamittari oli näyttänyt 126 kruunua hänen poistuessaan taksista Dragörissä. Tämän summan hän jäi autoilijalle velkaa. Häneltä ei vielä ollut vaadittu tätä summaa.

Uusi perustuslakikuulustelu

Bente Nielsen vietiin toukokuun 31. päivänä uudelleen vangitsemista varten Tårnbyn oikeuteen. Hän tunnusti nyt asunnon tapahtumien jälkeen piilottaneensa veitsen maahan joidenkin asunnon lähellä olevien pensaiden väliin. Hän oli tehnyt sen auttaakseen Kentiä hävittämään todisteita.

Muutoin Bente pysyi aikaisemmissa kertomuksissaan ja toisti muun muassa, että Kent oli jossakin vaiheessa asunnossa antanut hänelle veitsen käteen ja sanonut, että

hänen tulisi iskeä se Niels Jenseniin. Hän ei ollut suostunut siihen, vaan heittänyt veitsen pois.

Syyttäjä vaati jälleen Bente Nielsenin vangitsemista. Tuomari päätti kuitenkin vapauttaa hänet. Päätöksestä kävi ilmi, että Benteen katsottiin voitavan kohdistaa joitakin epäilyksiä, kun hänen kertomustaan oli verrattu Kent Hansenin oikeudessa toukokuun 20. päivänä antamaan kertomukseen Benteen oleskelusta asunnossa murhan tapahtuessa ja hänen myöhemmistä tekemisistään. Katsottiin kuitenkin, että olisi epävarmaa pitää tällaisia epäilyksiä perusteltuina - vielä vähemmän vahvistettuina.

Syyttäjä valitti päätöksestä Östre Landsretin. Se julisti päätöksensä kesäkuun 3. päivänä ja vahvisti Tårnbyn oikeuden päätöksen toukokuun 31. päivästä. Bente Nielsenä ei siis julistettu vangituksi.

Taksinkuljettajaa etsitään

Tutkimukset jatkuivat. Rikospoliisi yritti muun muassa löytää sen taksinkuljettajan, joka oli vienyt Kentin ja Benteen Nyhavnista Dragöriin. Häntä etsittiin eri taksiliikkeistä Kööpenhaminassa ja sen ympäristössä, sekä lehdistön välityksellä, mutta häntä ei onnistuttu löytämään.

Kentin uusia lausuntoja

Kun Kent Hansenia jälleen kuulusteltiin murhapäivän tapahtumista hän kertoi, että hän oli soittanut Niels Jensenille ja kysynyt, voisiko hän lainata rahaa. Tämä oli tapahtunut hänen ja Benteen ollessa eräässä ravintolassa Nyhavnissa yhdessä heidän vanhempiansa kanssa. Niels Jensen oli sanonut, että Kent Hansen saisi 200 kruunua lainaksi. Kent oli kysynyt, eikö hän saisi enemmän. Niels

Jensen vastasi ei, koska Kent oli hänelle ennestään velkaa 500 kruunua.

Kent oli palannut toisten luo pöytään ja kertonut saavansa vain 200 kruunua lainaksi. Bente oli tuolloin ehdottanut, että hän lähtisi mukaan Dragöriin, siten he ehkä saisivat "viekotelluksi" hieman enemmän rahaa. Bente oli myös sanonut olevansa taitava puijaamaan muilta rahaa. Kentin mielestä täten suoraan sanottiin, että Bente johdattaisi Niels Jensenin huomion muualle Kentin etsiessä asunnosta rahaa. Kent selitti, että ryöstön tekemisestä ei ollut puhuttu, vain varastamisesta, koska Kent tiesi, missä Niels Jensen piti rahojaan piilossa.

Kent kertoi edelleen, että Bente "ontui" tullessaan Jensenin asuntoon saadakseen Jenseniltä joitakin pillereitä.

Kun Jensen meni keittiöön hakemaan lisää olutta Kent ja Bente sopivat siitä, että Kent teeskentelisi väsymystä ja menisi makuuhuoneeseen pitkäkseen. Bente piti sillä aikaa kiinnittää eläkeläisen huomio keksimällä "jotain" ja estää siten Jensenia tulemasta makuuhuoneeseen.

Niels Jensen tuli olohuoneeseen ja Kent meni makuuhuoneeseen, jonka hän tutki löytääkseen rahaa. Hän ei löytänyt yhtään, vain joitakin savukkeita.

Hetkisen kuluttua Kent palasi olohuoneeseen, missä Niels oli aloittanut sukupuoliyhdyntään Bente kanssa. Kent meni Jensenin luo, löi häntä ja veti hänet sitten makuuhuoneeseen. Kent selitti Bente auttaneen häntä tönäisemällä Jensenin makuuhuoneeseen.

Makuuhuoneessa Kent jatkoi lyömistään ja potkimistaan. Kerran Bente asettui Jensenin päälle ja pani tyynyn hänen kasvoilleen. Kentin käsityksen mukaan Bente aikoi tukehduttaa Jensenin. Sitten Bente oli iskenyt Jensenia veitsellä rintaan.

Mielentilatutkimus

Erään istunnon yhteydessä Kentin vangitsemisaikaa pidennettäessä oikeus päätti, että Kentille oli suoritettava mielentilatutkimus.

Sen tulos oli: Kentiä ei katsottu mielisairaaksi, eikä hänen voitu olettaa olleen sitä teon hetkelläkään.

Tutkimuksessa Kent arvioitiin persoonallisuudeltaan poikkeavaksi, epäkypsyyden ja itsekeskeisyyden leimaamaksi. Tultiin siihen johtopäätökseen, että hänen asenteensa oli subjektiivinen yhdistyneenä taipumukseen panna syy ja vastuu toisten niskoille. Hänen tunneilmaisunsa katsottiin selvästi ongelmalliseksi, sille oli ominaista hyvin helposti syttyvä kiihtymys ja vähäinen impulssien hallinta. Hänen rajoittuneen kykynsä hallita kiihtymystään katsottiin voivan heikentyä lisää alkoholin vaikutuksesta.

Keskinäisiä syytöksiä

Tutkimusten jatkuessa kuulusteltiin useita henkilöitä, jotka olivat olleet yhteydessä Kentiin ja Benteen ennen murhaa ja sen jälkeen. Myös Kentiä ja Benteä kuulusteltiin useita kertoja. He jatkoivat toistensa syyttelyä Niels Jensenin tappamisesta veitsellä.

Kentin vangitsemista jatkettiin kerta toisensa jälkeen.

1985 lopussa rikospoliisin tutkinta oli valmis ja se voitiin jättää syyttäjälle.

Juttu otettiin esille Tårnbyssä tammikuun 8. päivänä 1986. Bente Nielsen oli saapuvilla ja Kent Hansen tuotiin sinne.

Bente kieltäytyi lausumasta oikeudessa enempää, mutta suostui kertomaan asiasta maoikeudessa, jos häntä vastaan nostettaisiin syyte juryoikeudessa.

Syyttäjä anoi mielentilatutkimuksen suorittamista Bentelle, mutta hän vastusti sitä ja tuomari päätti evätä anomuksen.

Kent Hansen kieltäytyi samoin enää kertomasta asiasta. Hän ilmoitti, ettei hän suostuisi kertomaan enää mitään juryoikeudenkäynnissäkään.

Syytepäätös

Själlannin valtiosyyttäjä antoi helmikuun 4. päivänä syytepäätöksen Bente Nielsenia ja Kent Hansenia vastaan. Kumpaakin syytettiin huhtikuun 19. päivänä 1985 tapahtuneesta varastamisyrityksestä, kun Kent tarkasti makuuhuoneen Bente seurustellessa Niels Jensenin kanssa olohuoneessa.

Molempia syytettiin myös murhasta, jonka he samana päivänä olivat yhdessä tehneet. Syytepäätöksen mukaan Kent oli antanut Jensenille useita nyrkiniskuja ja potkuja kasvoihin ja vartaloon, sekä rikkonut yhden taikka kaksi olutpulloa Jensenin päähän Bente pidellessä tyynyä hänen kasvoillaan, jonka jälkeen he olivat iskeneet Jensenia kahdesti rintaan toisen iskun osuessa sydämeen niin, että Jensen oli kuollut.

Molempia syytettiin vielä varastamisesta anastamalla Jensenin asunnosta itselleen murhan jälkeen rahaa, lääkkeitä, sekä ruoka- ja juomatarvikkeita yhteensä noin 1 500 kruunun arvosta.

Bente Nielsenia syytettiin sitä paitsi varkaudesta, joka oli tehty Dragörissä murhan jälkeen.

Näin oli tapahtunut Tanskan oikeushistoriassa jotain melkoisen harvinaista, että nimittäin syyttäjä vaati rangaistusta murhasta henkilölle, Bente Nielsenille, joka koko tutkinnan ajan oli ollut vapaalla jalalla.

Koska mitään yksiselitteistä tunnustusta ei ollut oikeudenkäynti oli suoritettava jurytuomioistuimessa.

Jurytuomioistuin

Juryjutun käsittelyyn osallistuu Tanskassa vähintään kolme maa oikeuden tuomaria ja sitä paitsi kaksitoista juryn jäsentä.

Juryn jäsenet ovat tavallisia ihmisiä vaihtelevin koulutuksin ja taustoin. Juryn jäsenet on valittu kotikunnissaan. Kaikkia valittuja ei voida määrätä juryn jäseniksi, ja siksi joukko henkilöitä valitaan arpomalla. He toimivat jurynä neljän vuoden ajan ja heidät voidaan siten kutsua maa oikeuteen suorittamaan tehtävänsä jurynä jonkin erityisjutun käsittelyssä.

Juryoikeudenkäynnissä jury ratkaisee yksinään syyllisyyskysymyksen, toisin sanoen ilman tuomareita. Jos jury katsoo syytetyn syylliseksi maa oikeuden tuomarit osallistuvat sen jälkeen päätöksen tekoon rangaistuksen mittaamisesta. Juryn jäsenyys on kansalaisvelvollisuus, josta voi vapautua vain erityisten sääntöjen mukaan.

Oikeudenkäynti

Oikeudenkäynti Östre Landsretissä Kent Hansenia ja Bente Nielsenia vastaan alkoi toukokuun 21. päivänä 1986. Kumpikin kiisti syyllistyneensä Niels Jensenin murhaan.

Bente joutui ensimmäiseksi vastaamaan. Hän toisti aikaisemmin rikospoliisille ja Tårnbyn oikeudelle kertomansa version.

Hän väitti muun muassa, että Kent oli pahoinpidelty Niels Jensenia ja että hän itse oli pidelty tyynyä tämän kasvoilla suojana Kentin iskuja ja potkuja vastaan. Hän toisti myös, että Kent oli iskenyt Jensenia veitsellä jalkaan

ja antanut veitsen sitten hänelle kehottaen häntä lyömään Jenseniä. Hän ei ollut halunnut tehdä sitä, ja sen vuoksi Kent oli ottanut veitsen takaisin ja iskenyt sillä Jenseniä rintaan.

Bente kertoi edelleen olleensa osaltaan keräämässä asunnosta laseja ja pulloja, mutta kiisti osallistuneensa rahan, ruoan taikka juoman ottamiseen.

Bente selitti, että Kentin ensimmäinen tunnustus ja hänen ensimmäinen kertomuksensa Tårnbyn oikeudessa olivat oikeat.

”Bente iski veitsellä”

Tämän jälkeen Kentin vuoro oli kertoa oikeudelle. Hän väitti muun muassa Bente tarjoutuneen lähtemään mukaan Niels Jensenin luo selittäen, että hän oli aikaisemminkin koettanut ”puijata” ihmisiltä rahaa. Bente piti kiinnittää Jensenin huomio muualle sillä aikaa, kun Kent yritti löytää hänen makuuhuoneestaan rahaa. He olivat puhuneet mahdollisen väkivallan käyttämisestä, ellei Niels Jensen halunnut antaa rahaa.

Kent kertoi edelleen, että sekä hän että Bente olivat pahoinpidelleet Jenseniä heidän ollessaan olohuoneessa, jolloin he olivat myös sanoneet hänelle haluavansa rahaa. Sitten Kent oli töytäissyt Jensenin makuuhuoneeseen, missä Kent oli muun muassa iskenyt Jenseniä olutpulloilla. Bente oli painanut tyynyn hänen kasvoilleen saadakseen hänet pyörtymään. Sen jälkeen Bente oli lyönyt eläkeläistä rintaan veitsellä.

Kent selitti heidän yhdessä keränneen pillereitä, olutta ja kananpojan kahteen muovipussiin, jotka he olivat ottaneet mukaansa poistuessaan asunnosta.

Vanhemmat ovat epäuskoisia

Kent kertoi edelleen oikeudessa, että hän oli myöhemmin samana päivänä kertonut isälleen pahoinpidelleensä Jenseniä ja sen, että Bente oli senjälkeen iskenyt hänet kuoliaaksi. Isä ei ollut uskonut sitä.

Murhan jälkeisenä päivänä Kent, hänen isänsä, Bente ja hänen äitinsä olivat istuneet äidin asunnossa keskustelemassa siitä, mitä Niels Jensenin asunnossa oli tapahtunut. Vanhemmat eivät uskoneet heidän kertomustaan. Sen vuoksi soitettiin Jensenille, mutta puhelin oli varattu. Vänhitellen vanhemmat kuitenkin alkoivat uskoa heidän kertomukseensa. He keskustelivat sitten lähtemisestä Jensenin asuntoon korjaamaan pois kaikki jäljet, jotka viittasivat Kentiin ja Benteen. Sitä ei kuitenkaan tehty.

Seuraavana päivänä, sunnuntaina, huhtikuun 20. päivänä, kaikki neljä menivät Benteen asunnolle. Siellä he keskustelivat siitä, mitä tapahtuisi seuraavaksi. Kent selitti oikeudessa, että hän ei tiennyt, oliko Benteen äiti jo ennen tätä keskustelua saanut tietää, että juuri Bente oli iskenyt Jensenin kuoliaaksi.

Mietiskellään rangaistusta

He keskustelivat siitä, miten he voisivat päästä mahdollisimman lievällä rangaistuksella ja he tulivat siihen tulokseen, että Kent saisi nuoren ikänsä vuoksi pienimmän rangaistuksen. Kent nimittäin tunsu erään tapauksen, jossa muuan nuori mies oli saanut vain kahdesta kahteen ja puoleen vuoteen vankeutta murhasta.

Bente oli arvellut saavansa noin kuusi vuotta, kun Kent saisi kaksi taikka kolme vuotta vankeutta. Kent oli sanonut

yrittävänsä kiistää, mutta muutoin hän ilmoittasi, että Niels Jensen oli hyökännyt hänen kimppuunsa.

Kent selitti edelleen sanoneensa ensimmäisessä kuulustelussa, että juuri hän oli iskenyt Niels Jensenia, koska hän ei halunnut istua vankilassa karkurina pakoillen syyllisyyttään. Myöhemmin hän oli kuitenkin ymmärtänyt, että hän ei selviäisi kahdella vuodella. Siksi hän oli kirjoittanut Bentelle kirjeen ja pyytänyt tätä tulemaan puhumaan hänen kanssaan, mutta hän ei tullut. Hän oli katkeroitunut ja päivää ennen oikeudenkäyntiä, toukokuun 20. päivänä hän oli päättänyt kertoa, että juuri Bente oli iskenyt Jensenin kuoliaaksi.

Asianajajan vaatimus

Kentin kuulustelun jälkeen Bente asianajaja vaati, että se mitä Kent oli kertonut oikeudessa huhtikuun 22. ja toukokuun 20. päivinä luettaisiin kokonaisuudessaan oikeudessa julki. Näin siksi, että ne kertomukset poikkesivat oleellisesti siitä, mitä Kent nyt esitti juryoikeudelle.

Oikeus ilmoitti, että sellainen dokumentointi oli tarpeeton, koska näihin poikkeamiin oli kiinnitetty huomiota jatkuvasti kuulustelun kuluessa. Oikeus päätti sen vuoksi evätä asianajajan vaatimuksen.

Oikeudenkäynti jatkui sitten todistajien kuulustelulla, muun muassa Kentin isää ja Bente äitiä kuulusteltiin. Sen jälkeen syyttäjä esitti raportit erilaisista teknisistä tutkimuksista, jne.

Tuomio

Toukokuun 26. päivänä 1986 jury vetäytyi harkitsemaan syyllisyyskysymystä. Jotta syytetty juryjutussa katsottaisiin

sylliseksi vähintään seitsemän kaikista kahdestatoista jäsenestä on vastattava ”kyllä” kysymykseen, onko syytetty syyllinen.

Sekä Kent Hansenin että Bente Nielsenin katsottiin syyllistyneen varkausyhteykseen Niels Jensenin asunnossa Kent Hansenin etsiessä rahaa makuuhuoneesta Bente kiinnittäessä Jensenin huomion muualle olohuoneessa.

Sekä Bente että Kentin katsottiin syyllistyneen Niels Jensenin murhaan.

Sekä Bente että Kentin katsottiin syyllistyneen varkauteen murhan jälkeen heidän kahmiessaan itselleen rahaa, lääkkeitä, ruoka- ja juomatarvikkeita.

Bente katsottiin lisäksi syylliseksi varkauteen, jonka hän oli tehnyt yksin elokuussa 1985.

Kysymykseen, olisiko syytettyjen rangaistusta alennettava jury vastasi ”ei”.

Kun syyllisyyskysymys nyt oli ratkaistu ja jury oli julistanut Bente syylliseksi varkauteen ja murhaan, syyttäjä pyysi häntä vangittavaksi. Oikeuden lainoppineet tuomarit päättivät, että Bente Nielsen vangittaisiin seuraavaan päivään, toukokuun 27. päivään 1986.

Kaksitoista vuotta

Lainoppineet tuomarit ja jury julistivat sitten yhdessä rangaistuksen.

Kent Hansen ja Bente Nielsen tuomittiin kumpikin kahdeksitoista vuodeksi vankeuteen ja kumpikin valitti päätöksestä heti Korkeimpaan oikeuteen.

Kent perusteli valitustaan sillä, että rangaistuksen määrä ei ollut kohtuullisessa suhteessa rikokseen, ts. hän piti rangaistusta liian kovana.

Bente valitti päätöksestä samalla perusteella ja vaati sitä paitsi, että juttua käsiteltäisiin uudelleen juryoikeudessa oikeudenkäyntivirheen vuoksi. Tämän suhteen hän viittasi asianajajan toukokuun 22. päivänä esittämään vaatimukseen Kentin kertomusten lukemisesta ääneen oikeudessa. Vaatimus oli oikeudessa hylätty. Bente ja hänen asianajajansa katsoivat, että sellainen lukeminen olisi johtanut toisenlaiseen tulokseen jutussa.

Lehdistön kiinnostus

Jutun jotakuinkin epätavallinen päätös aiheutti tietenkin suurta huomiota lehdistössä Benteä katsoessa tulleen tuomitukseksi syyttömänä. Syyskuussa 1986 juttu putkahti jälleen lehtien palstoille. Korkein oikeus ei vielääkään ollut käsitellyt juttua.

Tällä välin Bente Nielsenin asianajaja oli muuttunut. Uusi asianajaja ei ollut tyytyväinen poliisin työhön, mitä tulee sen taksiautoilijan etsintään, joka oli ajanut Kentin ja Benteä Nyhavnista Dragöriin.

Poliisi oli, kuten aikaisemmin on mainittu, suorittanut kyselyjä mm. taksifirmoissa löytämättä autoilijaa.

Lehdistö otti jutun uudelleen esille otsikoin: "Todistaja voi vapauttaa Benteä", "Syytön tuomittu murhasta", "Taksiautoilija voi vapauttaa minut".

Benteä kuvat koristivat artikkeleita.

Lehdistö kävi läpi jutun epätavallisine päätöksineen ja Benteä asianajaja kehotti Kentin ja Benteä Dragöriin kuljettanutta taksiautoilijaa ilmoittautumaan Tårnbyn poliisille. Asianajaja katsoi, että autoilijan todistus olisi eduksi Bentele.

Uudet tuntomerkit

Lehdistö kävi sitten tarkoin läpi Kentin ja Bente ajomatkan huhtikuun 19. päivänä 1985 Nyhavnista Dragöriin, sekä Bente kertomuksen, että hän oli odottanut taksissa Kentin tulevan takaisin lainattuaan Jenseniltä rahaa.

Bente odotettua turhaan ja poistuessa taksista taksamittari näytti Bente mukaan 126 kruunua, jonka summan hän jäi autoilijalle velkaa.

Artikkeleissa kerrottiin lisäksi taksiautoilijan tuntomerkit. Bente kertoman mukaan hän oli tanskalainen. Kyseessä ei siis ollut kukaan vierastyöläinen taikka siirtolainen, joka ei mahdollisesti lukisi tanskalaisia lehtiä. Autoilija on tuskin voinut välttyä lukemasta asiasta.

Huolimatta kaikista monista lehtikirjoituksista kukaan ei tullut ilmoittautumaan poliisille, Bentele taikka hänen asianajajalleen. Miksi hän ei ilmoittautunut, sitä voi vain arvailla, mutta syitä, miksi hän ei halua puhua poliisin kanssa voi olla useita. Sen sijaan eräs toinen autoilija ilmoittautui poliisille artikkelit luettuaan.

Tämä autoilija väitti, että Bente kertomus taksamittarin näyttämästä 126 kruunun summasta ei voinut pitää paikkaansa. Hän väitti, että matkan olisi pitänyt maksaa yli 150 kruunua.

KKO vahvistaa

Marraskuun 17. päivänä 1986 Korkein oikeus antoi päätöksensä jutussa. Se vahvisti sekä Kentin että Bente kahdentoista vuoden tuomion. Korkein oikeus selitti, että Kent Hansenin kuulustelu maoikeudessa oli tapahtunut täsmälleen prosessilain säännösten mukaisesti. Korkein oikeus ei katsonut oikeudenkäyntivirheeksi sitä, että oikeus

ei ollut suostunut Kentin aikaisempien kertomuksien lukemiseen kokonaisuudessaan ääneen.

Haastattelu radiossa

Korkeimman oikeuden tuomion jälkeen päivä ja viikkolehdet jatkoivat jutun käsittelyä, muun muassa haastattelemalla Benteä ja hänen asianajajansa. Eräs kuukausijulkaisu syventyi erityisen vakavasti juttuun ja julkaisi useita artikkeleita, joissa Bente sai kertoa elämästään. Tanskan radion nuorisomakasiini teki myös joitakin ohjelmia, joissa koko juttu käytiin läpi samalla haastatellen Benteä.

Juttu herätti siinä määrin huomiota, että eräät erään etelä-jyllantilaisen pikkukaupungin asukkaat muodostivat komitean tarkoituksenaan saada Bente jälleen vapaaksi.

Erityiset valitusoikeudet

Bente Nielsen ja hänen asianajajansa eivät vielä olleet luopuneet toivosta saada Bente tuomio muutetuksi. He pyysivät jutun ottamista Erityiseen valitusoikeuteen. Prosessilaissa on säännöksiä siitä, milloin jokin juttu voidaan alistaa Erityiseen valitusoikeuteen. Siitä sanotaan mm.:

Korkeimman oikeuden taikka maaoikeuden juryn myötävaikutuksella tekemä lainvoimainen tuomio voidaan purkaa tuomitun anomuksesta.

Anomus siitä on tehtävä Erityiseen valitusoikeuteen. Kuitenkin vaaditaan, että on ilmaantunut uutta tietoa ja voidaan olettaa, että se - jos se olisi ollut tiedossa oikeudenkäynnin aikana - olisi myötävaikuttanut vapauttamiseen taikka oleellisesti lievemmän lainkohdan soveltamiseen, taikka, kun muutoin on olemassa erityisolosuhteita, jotka tekevät vakuuttavan